

Załącznik nr 2 do uchwały nr 243/2019
Senatu Akademii Pedagogiki Specjalnej
im. Marii Grzegorzewskiej
z dnia 18 grudnia 2019 r.

Akademia Pedagogiki Specjalnej
im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie

INSTYTUT PEDAGOGIKI SPECJALNEJ

STUDIA PODYPLOMOWE

PROGRAM KSZTAŁCENIA

**EDUKACJA I TERAPIA OSÓB ZE SPEKTRUM
AUTYZMU**

**dla nauczycieli przedmiotu/zajęć nieposiadających
kwalifikacji z zakresu pedagogiki specjalnej**

I. CHARAKTERYSTYKA PROGRAMU STUDIÓW PODYPLOMOWYCH

1. Nazwa studiów	EDUKACJA I TERAPIA OSÓB ZE SPEKTRUM AUTYZMU dla nauczycieli przedmiotu/zajęć nieposiadających kwalifikacji z zakresu pedagogiki specjalnej
2. Jednostka prowadząca	<i>WNP</i>
3. Charakter kształcenia	<i>kwalifikacyjny</i>
4. Forma studiów	<i>niestacjonarne</i>
5. Liczba semestrów/ liczba punktów ECTS/ liczba godzin	3 semestry/ 50 ECTS/ 450 godz. 180 godzin praktyk zawodowych
6. Czas trwania studiów (od pierwszego do ostatniego dnia miesiąca)	1.02.2020 r. – 31.07.2021 r.
7. Przyporządkowanie do obszaru/ obszarów kształcenia	Obszar społeczny (S)
8. Wskazanie dziedzin nauki/ sztuki i dyscyplin naukowych/ artystycznych, do których odnoszą się efekty kształcenia	pedagogika, psychologia, socjologia
9. Ogólne cele kształcenia, uzyskiwane kwalifikacje, podstawy prawne kwalifikacji oraz możliwości zatrudnienia absolwentów studiów	Cel kształcenia przygotowanie nauczycieli do realizacji zadań z zakresu edukacji i terapii osób ze spektrum autyzmu w warunkach kształcenia ogólnodostępnego, integracyjnego i specjalnego. Kwalifikacje Szczegółowe kwalifikacje zostaną uzupełniona po zakończeniu prac nad Rozporządzeniem w zakresie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli.
10. Sylwetka absolwenta	Absolwent studiów podyplomowych <i>Edukacja i terapia osób ze spektrum autyzmu</i> prezentuje postawy humanistyczne: otwartości i dialogu, szacunku dla innych, wrażliwości na potrzeby człowieka – szczególnie z niepełnosprawnością i wymagającego pomocy. Absolwent posiada umiejętności posługiwania się interdyscyplinarną wiedzą dotyczącą prawidłowości rozwojowych dzieci i młodzieży oraz odchyleń organicznych, psychicznych i społecznych. Posiada wiedzę o możliwościach edukacyjnych, metodach oddziaływania rewalidacyjnego, rehabilitacyjnego i resocjalizacyjnego.

	<p>Posiada umiejętności praktyczne w zakresie pracy z osobami ze spektrum autyzmu, w szczególności: rozpoznawania ich potrzeb rozwojowych i edukacyjnych, konstruowania i realizacji indywidualnych programów edukacyjnych oraz integrowania grupy.</p> <p>Absolwent jest przygotowany do współorganizacji edukacji i terapii osób ze spektrum autyzmu. Posiada umiejętności organizowania i koordynowania działań w zakresie wspierania osób ze spektrum autyzmu, koordynowania działań zespołu nauczycieli i specjalistów w zakresie diagnozowania i opracowywania indywidualnych programów edukacyjnych.</p> <p>Absolwent zdobędzie wiedzę i umiejętności do pracy i terapii z osobami ze spektrum autyzmu w różnych formach kształcenia.</p>
<p>11.Wymagania wstępne/ oczekiwane kompetencje kandydata</p>	<p>Wymagania wstępne</p> <p>studia adresowane są do absolwentów studiów wyższych (studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich) <u>posiadających przygotowanie pedagogiczne.</u></p> <p>Oczekiwane kompetencje kandydata</p> <p>Kandydat posiada przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań rehabilitacyjnych, rewalidacyjnych, resocjalizacyjnych, terapeutycznych i jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych.</p>
<p>12.Wymagane dokumenty</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podanie o przyjęcie na wybrane studia podyplomowe wygenerowane z systemu IRK; • kopia dyplomu (oryginał do wglądu); • 1 podpisana, aktualna fotografia; • wypełnione i podpisane 2 egzemplarze umowy o warunkach studiowania i odpłatności za studia wygenerowane z systemu IRK.
<p>13.Przewidywana liczba słuchaczy/ limit miejsc</p>	<p>28</p>
<p>14.Symbol nazwy kierunku kształcenia (zgodnie z klasyfikacją ISCED-F 2013)</p>	<p>0113</p>

II. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Odniesienie do efektów kierunkowych (kod efektu)	EFEKTY KSZTAŁCENIA C. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE
C.5. Dydaktyka specjalna	
Wiedza Absolwent zna i rozumie:	
C.5.W1.	dydaktykę specjalną jako naukę teoretyczną i empiryczną, klasyfikację dydaktyki specjalnej na dydaktyki szczegółowe, dydaktykę specjalną w kontekście porównawczym i interdyscyplinarnym;
C.5.W2.	koncepty i systemy dydaktyczne kształcenia specjalnego;
C.5.W3.	organizację procesu kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: zasady, metody, proces kształcenia w aspekcie trudności związanych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi uczniów z różnymi zaburzeniami w rozwoju, zasady ewaluacji i efektywność podejmowanych działań edukacyjnych.
Umiejętności Absolwent potrafi:	
C.5.U1.	projektować zajęcia edukacyjne, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów z zakresu dydaktyki specjalnej; .
C.5.U2.	indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb uczniów, zwiększać umiejętności poznawcze, kompetencje społeczne i integrację rówieśniczą;
C.5.U3.	pracować w zespole, pełnić różne role, podejmować i wyznaczać zadania, planować i organizować realizację złożonych działań pedagogicznych
Kompetencje społeczne Absolwent jest gotów do:	
C.5.K1.	odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością dydaktyczną;
C.5.K2.	wykazywania cech refleksyjnego praktyka, świadomego znaczenia profesjonalizmu w pracy zawodowej;
C.5.K3.	Samodoskonalenia
C.6. Diagnostyka w pedagogice specjalnej	
Wiedza Absolwent zna i rozumie:	
C.6.W1.	podstawy, cele, założenia, obszary i cechy diagnozy;
C.6.W2.	procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych w pedagogice specjalnej – analizy jakościowe i ilościowe;
C.6.W3.	przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju;
C.6.W4.	wybrane metody oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego osób z niepełnosprawnościami i niedostosowanych społecznie;
C.6.W5.	ocenę skuteczności stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego, rehabilitacji i resocjalizacji oraz socjoterapii;
C.6.W6.	rolę i miejsce diagnostyki opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej w pracy różnych instytucji.
Umiejętności Absolwent potrafi:	
C.6.U1.	analizować dokumenty i wytwory ucznia pod kątem określenia jego możliwości i specjalnych potrzeb edukacyjnych;
C.6.U2.	interpretować wyniki diagnozy pedagogicznej;
C.6.U3.	konstruować proste narzędzia do diagnozy pedagogicznej;
C.6.U4.	planować ewaluacje procesu edukacyjno-terapeutycznego uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

	Kompetencje społeczne Absolwent jest gotów do:
C.6.K1.	przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu diagnostycznego.
C.6.K2.	podejmowania współpracy z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, dziećmi i uczniami w poszukiwaniu przyczyn trudności;
C.6.K3.	dzielenia się wiedzą z nauczycielami prowadzącymi zajęcia z dzieckiem lub uczniem i jego rodzicami lub opiekunami na rzecz zapewniania mu optymalnych warunków rozwoju w środowisku włączającym.
C.7. Praktyki zawodowe	
	Wiedza Absolwent zna i rozumie:
C.7.W1.	specyfikę funkcjonowania przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty, w których jest odbywana praktyka, w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji;
C.7.W2.	zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.
C.7.W3.	specyfikę edukacji i terapii osób ze spektrum autyzmu
	Umiejętności Absolwent potrafi:
C.7.U1.	zaobserwować funkcjonowanie dziecka lub ucznia oraz nauczyciela w życiu przedszkola lub szkoły;
C.7.U2.	dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.
	Kompetencje społeczne Absolwent jest gotów do:
C.7.K1.	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Odniesienie do efektów kierunkowych (kod efektu)	EFEKTY KSZTAŁCENIA
	E.A. EDUKACJA I TERAPIA OSÓB ZE SPEKTRUM AUTYZMU
	E.1. E.1A. Przygotowanie merytoryczne
	Wiedza Absolwent zna i rozumie:
E.1A.W1.	medyczne podstawy zaburzeń ze spektrum autyzmu; anatomię i fizjologię układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w spektrum autyzmu oraz psychospołeczne uwarunkowania funkcjonowania osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zagadnienia zaburzeń genetycznych i niepełnosprawności sprzężonych; podstawy psychiatrii, psychopatologii i neurologii; choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym diety, suplementację, farmakoterapię; narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; kryteria diagnostyczne zaburzeń ze spektrum autyzmu, ich uwarunkowania i epidemiologię; miejsce zaburzeń autystycznych w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); zasady diagnozy różnicowej; zagadnienie autystycznego spektrum zaburzeń w kontekście uszkodzenia słuchu, zaburzenia rozwoju intelektualnego oraz innych zaburzeń i niepełnosprawności; funkcjonowanie szkolne uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i jego uwarunkowania;
E.1A.W2.	psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum

	<p>autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; zagadnienie zaburzeń ze spektrum autyzmu w kontekście innych zaburzeń neurorozwojowych, w tym afazji, mózgowego porażenia dziecięcego i ADHD; charakterystykę psychologiczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; wczesne symptomy autyzmu; znaczenie środowiska fizycznego, stymulacji i integracji sensorycznej w autyzmie; specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; metody i narzędzia diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (<i>Autism Diagnostic Interview-Revised</i>) i ADOS (<i>Autism Diagnostic Observation Schedule</i>); metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metody psychologiczno- -pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (<i>evidence base practice</i>), w tym ESDM (<i>The Early Start Denver Model</i>); zasady korekcji zachowań i metody rozwiązywania problemów wychowawczych u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; różne podejścia do edukacji i terapii dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; zagadnienia pracy z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcia terapeutycznego i pomocy psychospołecznej rodzinie, wsparcia osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu; problematykę zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.</p>
	<p>Umiejętności Absolwent potrafi:</p>
E.1A.U1.	<p>analizować medyczne podstawy zaburzeń ze spektrum autyzmu; analizować anatomię i fizjologię układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone, podstawy psychiatrii, psychopatologii i neurologii; określać choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym zagadnienia diety, suplementacji i farmakoterapii; stosować narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci; opisać kryteria diagnostyczne zaburzeń ze spektrum autyzmu, uwarunkowania i epidemiologię; określać i analizować zaburzenia autystyczne w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF); określać diagnozę różnicową – autystyczne spektrum zaburzeń w kontekście uszkodzenia słuchu, zaburzenia rozwoju intelektualnego oraz innych zaburzeń i niepełnosprawności;</p>
E.1A.U2.	<p>analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy wiedzy o zaburzeniach ze spektrum autyzmu i działaniach profilaktyczno-wspomagających; analizować podstawy neuropsychologii; określać zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe, w tym afazję, mózgowie porażenie dziecięce i ADHD; dokonywać charakterystyki psychologicznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych; rozpoznawać wczesne symptomy autyzmu; określać środowisko fizyczne, stymulację i integrację sensoryczną w autyzmie; analizować specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizować mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; realizować diagnozę psychopedagogiczną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; stosować metody i narzędzia</p>

	<p>diagnostyczne, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowego „złotego standardu diagnostycznego” ADI-R (<i>Autism Diagnostic Interview-Revised</i>) i ADOS (<i>Autism Diagnostic Observation Schedule</i>); stosować metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); określać rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; analizować metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu w kontekście praktyki opartej na dowodach (<i>evidence base practice</i>), w tym E SDM (<i>The Early Start Denver Model</i>); rozwiązywać problemy wychowawcze i stosować korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentować różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów; opisać modele edukacyjno-terapeutyczne, wybrane metody i formy pracy i terapii; planować i realizować pracę z rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczną rodzinie; określać i realizować wsparcie osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu oraz określać problemy zatrudnienia tych osób.</p>
	<p>Kompetencje społeczne Absolwent jest gotów do:</p>
E.1A.K1.	autorefleksji nad rozwojem zawodowym;
E.1A.K2.	wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.
<p>E.2A. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne</p>	
	<p>Wiedza Absolwent zna i rozumie:</p>
E.2A.W1.	<p>metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz wielospecjalistyczną ocenę poziomu jego funkcjonowania; zasady planowania pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; potrzebę dostosowania wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronną interdyscyplinarną rehabilitację oraz metodykę zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; metodykę treningów umiejętności społecznych oraz zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; znaczenie rozwijania zamiłowań i zainteresowań, a także problematykę doradztwa zawodowego i wspierania rozwoju zawodowego osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.</p>
	<p>Umiejętności Absolwent potrafi:</p>
E.2A.U1.	<p>analizować metodykę wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować, realizować i interpretować wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania; planować pracę dydaktyczno-wychowawczą i terapeutyczną z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; dostosowywać wymagania edukacyjne do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; określać zasady współorganizowania zajęć dydaktycznych przez nauczyciela wspierającego ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi; określać rolę zajęć specjalistycznych i wszechstronnej interdyscyplinarnej rehabilitacji oraz metodyki zajęć rehabilitacji indywidualnej ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować metodykę treningów umiejętności społecznych, metodykę zajęć aktywizujących w grupie szkolnej; rozwijać zamiłowania i</p>

	zainteresowania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; planować i realizować doradztwo zawodowe oraz wspierać rozwój zawodowy osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
	Kompetencje społeczne Absolwent jest gotów do:
E.2A.K1.	okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;
E.2A.K2.	profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej;
E.2A.K3.	samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;
E.2A.K4.	współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
E.3A. Praktyki zawodowe	
	Wiedza Absolwent zna i rozumie:
E.3A.W1.	zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;
E.3A.W2.	organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny;
E.3A.W3.	zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.
	Umiejętności Absolwent potrafi:
E.3A.U1.	wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze; sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczone w czasie praktyk.
E.3A.U2.	wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli;
E.3A.U3.	wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo--wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich;
E.3A.U4.	zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;
E.3A.U5.	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego,
	Kompetencje społeczne Absolwent jest gotów do:
E.3A.K1.	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

III. OPIS ZAJĘĆ, UWZGLĘDNIAJĄCY PRZYPISANE DO POSZCZEGÓLNYCH ZAJĘĆ EFEKTY UCZENIA SIĘ I TREŚCI PROGRAMOWE

3.1.1. Dydaktyka specjalna i diagnostyka w pedagogice specjalnej

Dydaktyka specjalna		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
1	C.5.W1.	Zna i rozumie dydaktykę specjalną jako naukę teoretyczną i empiryczną, klasyfikację dydaktyki specjalnej na dydaktyki szczegółowe, dydaktykę specjalną w kontekście porównawczym i interdyscyplinarnym;
2	C.5.W2.	Zna i rozumie koncepcje i systemy dydaktyczne kształcenia specjalnego;
3	C.5.W3.	Zna i rozumie organizację procesu kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: zasady, metody, proces kształcenia w aspekcie trudności związanych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi uczniów z różnymi zaburzeniami w rozwoju, zasady ewaluacji i efektywność podejmowanych działań edukacyjnych.
Umiejętności		
4	C.5.U1.	Potrafi projektować zajęcia edukacyjne, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów z zakresu dydaktyki specjalnej; .
5	C.5.U2.	Potrafi indywidualizować zadania, dostosowywać metody i treści do potrzeb uczniów, zwiększać umiejętności poznawcze, kompetencje społeczne i integrację rówieśniczą;
6	C.5.U3.	Potrafi pracować w zespole, pełnić różne role, podejmować i wyznaczać zadania, planować i organizować realizację złożonych działań pedagogicznych
Kompetencje społeczne		
7	C.5.K1.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością dydaktyczną;
8	C.5.K2.	Jest gotów do wykazywania cech refleksyjnego praktyka, świadomego znaczenia profesjonalizmu w pracy zawodowej;
9	C.5.K3.	Jest gotów do samodoskonalenia.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ul style="list-style-type: none"> - Dydaktyka specjalna jako nauka teoretyczna i empiryczna. Podział dydaktyki specjalnej na dydaktyki szczegółowe. - Dydaktyka specjalna w kontekście porównawczym i interdyscyplinarnym. - Koncepcje i systemy dydaktyczne kształcenia specjalnego. - Wzorce edukacyjne w odniesieniu do grupy osób ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi, a dydaktyka specjalna. - Zasady, metody, proces kształcenia w aspekcie trudności związanych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi uczniów z różnymi zaburzeniami w rozwoju (niepełnosprawność ruchowa, intelektualna, słuchu, wzroku, całościowe zaburzenia w rozwoju, zaburzenia sprzężone, zaburzenia dynamiki procesów nerwowych, choroba przewlekła, niedostosowanie społeczne i inne). - Miejsce i rola dydaktyki specjalnej w szkolnictwie ogólnodostępnym. 		

- Wybrane metody wspomagające proces kształcenia i wychowania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: gry dydaktyczne; rozrywki umysłowe; gry interakcyjne rozwijające kompetencje społeczne, wspomagające zdolności poznawcze, rozwijające sprawność motoryczną i sensoryczną; metody aktywizujące do rozwiązywania problemów w twórczy sposób, do efektywnego współdziałania w zespole, do rozwoju sprawności umysłowych i osobistych zainteresowań; metoda baśniowych spotkań; metody i techniki oddziaływania instrumentalnego – „Szkoła super”, praktyka pozytywna, autokorekcja, hiperkorekcja, modelowanie; techniki Freineta; metoda projektów; mapy myśli; metody rozwijające umiejętność uczenia się; metody relaksacyjne – trening wizualizacji; metody rozwijające kreatywność.

3.2.3. Diagnostyka w pedagogice specjalnej

Diagnostyka w pedagogice specjalnej		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
1	C.6.W1.	Zna i rozumie podstawy, cele, założenia, obszary i cechy diagnozy;
2	C.6.W2.	Zna i rozumie procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych w pedagogice specjalnej – analizy jakościowe i ilościowe;
3	C.6.W3.	Zna i rozumie przydatność metod diagnostycznych w ocenie specyfiki zaburzeń w rozwoju;
4	C.6.W4.	Zna i rozumie wybrane metody oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego osób z niepełnosprawnościami i niedostosowanych społecznie;
5	C.6.W5.	Zna i rozumie ocenę skuteczności stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego, rehabilitacji i resocjalizacji oraz socjoterapii;
6	C.6.W6.	Zna i rozumie rolę i miejsce diagnostyki opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej w pracy różnych instytucji.
Umiejętności		
7	C.6.U1.	Potrafi analizować dokumenty i wytwory ucznia pod kątem określenia jego możliwości i specjalnych potrzeb edukacyjnych;
8	C.6.U2.	Potrafi interpretować wyniki diagnozy pedagogicznej;
9	C.6.U3.	Potrafi konstruować proste narzędzia do diagnozy pedagogicznej;
10	C.6.U4.	Potrafi planować ewaluacje procesu edukacyjno-terapeutycznego uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
11		
Kompetencje społeczne		
12	C.6.K1.	Jest gotów do przyjęcia odpowiedzialności za podejmowane decyzje związane z organizacją procesu diagnostycznego.
13	C.6.K2.	Jest przygotowany do współpracy z nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, dziećmi i uczniami w poszukiwaniu przyczyn trudności;
14	C.6.K3.	Dzieli się wiedzą z nauczycielami prowadzącymi zajęcia z dzieckiem lub uczniem i jego rodzicami lub opiekunami na rzecz zapewniania mu optymalnych warunków rozwoju w środowisku włączającym.

TREŚCI PROGRAMOWE

- Podstawy diagnostyki w pedagogice specjalnej – analiza historyczna.
- Cele, założenia i obszary diagnozy.
- Cechy diagnozy w pedagogice specjalnej.
- Diagnoza rozwojowa i funkcjonalna, ICF. Diagnoza nozologiczna wg klasyfikacji ICD, DSM.
- Procedury badań diagnostycznych i eksperymentalnych w pedagogice specjalnej – analizy jakościowe i ilościowe.
- Rola i miejsce diagnostyki opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacyjnej, resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej w pracy różnych placówek i instytucji.
- Orzecznictwo psychopedagogiczne a orzekanie o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności.
- Pedagogiczne metody oceny funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
- Modele podejmowanych działań przez zespoły specjalistów i modele działania diagnostów.
- Modele diagnozowania w pedagogice (Ziemski, Kępiński, Obuchowska, Marcinkowska, modele diagnozy dydaktycznej, wychowawczej i środowiskowej, ujęcie strukturalno-dynamiczne, i in.)
- Wyznaczniki metodyki diagnozy
- Diagnoza w planowaniu procesu rehabilitacji wychowanka: obszary, w których mogą występować przyczyny utrudniające funkcjonowanie osoby w różnych obszarach jej życia. Diagnoza na użytek działań resocjalizacyjnych.
- Rozpoznawanie błędów wychowawczych i ich wpływu na funkcjonowanie osoby.
- Ocena skuteczności stosowanych metod wychowania, nauczania specjalnego, rehabilitacji i resocjalizacji oraz socjoterapii - ewaluacja i efektywność w kształceniu specjalnym.
- Uwarunkowania kontaktu diagnostycznego
- Metody, techniki i narzędzia diagnozy pedagogicznej - ocena funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, psychicznego i społecznego osób z niepełnosprawnością i niedostosowanych społecznie.
- Planowanie i konstrukcja narzędzi diagnozy w pedagogice specjalnej.
- Diagnoza pedagogiczna w polskim prawie oświatowym – zadania nauczycieli i specjalistów, zasady sporządzania opinii, zawartość wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia.
- Analiza dokumentów i wytworów pod kątem określania specjalnych potrzeb edukacyjnych.
- Postępowanie etyczne w procesie diagnozowania pedagogicznego
- Ewaluacja edukacyjna

3.1.2. Praktyki zawodowe

Praktyka asystencka		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
1	C.7.W1.	Zna i rozumie specyfikę przedszkola, szkoły lub placówki oświatowej, w której jest realizowana praktyka, w szczególności działania edukacyjne, terapeutyczne i opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji;
2	C.7.W2.	Zna i rozumie zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią.

3	C.7.W3.	Zna i rozumie specyfikę edukacji i terapii osób ze spektrum autyzmu
		Umiejętności
4	C.7.U1.	Potrafi zaobserwować funkcjonowanie ucznia ze spektrum autyzmu i nauczyciela w szkole;
5	C.7.U2.	Potrafi dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych albo doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.
		Kompetencje społeczne
6	C.7.K1.	Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z innymi nauczycielami, w celu poszerzania swojej wiedzy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Celem praktyki jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zapoznanie się ze specyfiką warsztatu pracy nauczyciela-/pedagoga specjalnego pracującego w placówce, w której student realizuje praktyki, - poznanie zasad organizacyjnych placówki, - obserwacja dzieci podczas różnych aktywności, - obserwacja oraz asystentura podczas zajęć edukacyjnych i terapeutycznych, - poznanie różnych form i metod pracy. - prowadzenie zajęć edukacyjnych w grupach zróżnicowanych. <p>Ponadto celem praktyki jest konfrontowanie nabywanej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym oraz kształtowanie postaw i cech osobowych niezbędnych w pracy pedagoga specjalnego. Istotnym celem jest weryfikacja przez studenta jego zainteresowań pedagogiczno-terapeutycznych i motywacji do pracy z osobami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.</p>		

3.2. Edukacja i terapia osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu (E.A.)

3.2.1. Przygotowanie merytoryczne

NAZWA PRZEDMIOTU: Podstawy edukacji i terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1A.W1.	Zna w pogłębionym stopniu przejawy zaburzonego rozwoju osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, odnoszące się do kryteriów diagnostycznych oraz intra i interindywidualnych różnic pomiędzy osobami z ASD.
	E.1A.W2.	Zna merytoryczne podstawy edukacji i terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
		Umiejętności
	E.1A.U2.	Potrafi dokonać pogłębionej diagnozy oraz oceny złożonej sytuacji edukacyjnej oraz terapeutycznej osób z zaburzeniami ze

		spektrum autyzmu.
		Kompetencje społeczne
	E.1A.K1.	Dokonuje krytycznej oceny własnej wiedzy i umiejętności oraz korzysta z niej w procesie rozwiązywania złożonych procesów rehabilitacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Autyzm – rys historyczny, ustalenie terminologiczne. Kontrowersje wokół terminologii i klasyfikacji. 2. Przegląd koncepcji dotyczących przyczyn autyzmu: koncepcje psychoanalityczne, koncepcje etologiczne, koncepcje biologiczne, zaburzenia neurologiczne, neurochemiczne, neuroanatomiczne i genetyczne obserwowane w autyzmie. Zaburzenia ze spektrum autyzmu a szczepienia ochronne. Etiologia wieloczynnikowa. 3. Badania epidemiologiczne w Polsce i wybranych krajach. 4. Typologia osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu. Intraindywidualne i interindywidualne zróżnicowanie osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu. 5. Uczeń z autyzmem w placówce oświatowej – wybór formy organizacyjnej kształcenia, statystyki, sposoby organizacji otoczenia w procesie terapii i edukacji. 6. Różne podejścia do edukacji i terapii dzieci (uczniów) z ASD – modele edukacyjno-terapeutyczne Podejście behawioralne i rozwojowe w edukacji i terapii osób z autyzmem. 		

NAZWA PRZEDMIOTU: Psychologiczne podstawy edukacji i terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1A.W2.	Zna psychologiczne podstawy edukacji i terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
	E.1A.W1.	Zna w pogłębionym stopniu specyfikę funkcjonowania osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w obszarze społecznym, poznawczym, emocjonalnym, komunikacji w różnych okresach życia.
		Umiejętności
	E.1A.U2.	Potrafi analizować złożone problemy edukacji i terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu korzystając z posiadanej wiedzy psychologicznej.
	E.1A.U2.	Potrafi dokonać pogłębionej diagnozy oraz oceny złożonej sytuacji edukacyjnej oraz terapeutycznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
		Kompetencje społeczne
	E.1A.K2.	Dokonuje krytycznej oceny własnej wiedzy i umiejętności oraz korzysta z niej w procesie rozwiązywania złożonych procesów

	rehabilitacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozpoznawanie wczesnych symptomów autyzmu. Międzynarodowy „złoty standard diagnostyczny” ADI-R (Autism Diagnostic Interview – Revised) i ADOS (Autism Diagnostic Observation Schedule). 2. Przegląd wybranych narzędzi diagnostycznych: Diagnostyczna lista kontrolna (E-2) B. Rimlanda, Kwestionariusz autyzmu z okresie poniemowlęcym (CHAT) S. Barona-Cohena, J. Allen, C. Gillberga, Skala CARS Schoplera. 3. Charakterystyka psychologiczna osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w różnych okresach rozwojowych. Specyfika funkcjonowanie poznawczego, emocjonalnego i społecznego, mowa, język i komunikacja osób z ASD w różnych okresach rozwojowych. 4. Podstawy neuropsychologii. ASD i inne zaburzenia neurorozwojowe – afazja, mózgowe porażenie dziecięce, ADHD. Autyzm a niepełnosprawność intelektualna. 5. Psychologiczne koncepcje autyzmu: teoria umysłu, funkcji wykonawczych i centralnej koherencji. 	

NAZWA PRZEDMIOTU: Medyczne podstawy edukacji i terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1A.W1.	Zna medyczne podstawy edukacji i terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
	E.1A.W2.	Zna w pogłębionym stopniu specyfikę funkcjonowania osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w aspekcie medycznym.
		Umiejętności
	E.1A.U1.	Potrafi analizować złożone problemy edukacji i terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu korzystając z posiadanej wiedzy z obszaru medycznych podstaw zaburzeń ze spektrum autyzmu.
		Kompetencje społeczne
	E.1A.K2.	Dokonuje krytycznej oceny własnej wiedzy i umiejętności oraz korzysta z niej w procesie rozwiązywania złożonych procesów rehabilitacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych.
TREŚCI PROGRAMOWE		

1. Anatomia i fizjologia układu nerwowego w kontekście deficytów i nieprawidłowości rozwojowych w spektrum autyzmu. Podstawy psychiatrii i psychopatologii. Podstawy neurologii.
2. Zaburzenia ze spektrum autyzmu a zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone (np. np. stwardnienie guzowate, fenyloketonuria, wrodzony zespół różyczkowy, Zespół kruchego X, infekcje wirusowe, zespół de Lange'a, zespół Williamsa, zespół Noonana, afazja padaczkowa (zespół Landau-Kleffnera), nieprawidłowości przemiany puryny, nieprawidłowości wchłaniania jelitowego – glutenu, i in.).
3. Narzędzia do monitorowania stanu zdrowia dzieci. Wybrane badania laboratoryjne, radiograficzne lub inne badania diagnostyczne służące ocenie dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
4. Choroby wieku dziecięcego i wybrane problemy medyczne dotyczące dzieci ze spektrum autyzmu: diety, suplementacja, farmakoterapia.
5. Zaburzenia ze spektrum autyzmu w medycznych klasyfikacjach nozologicznych (ICD, DSM) i klasyfikacji funkcjonalnej (ICF).

NAZWA PRZEDMIOTU: Prawne podstawy edukacji i terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1A.W2.	Zna w pogłębionym stopniu strukturę i funkcję systemu kształcenia uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w odniesieniu do prawa oświatowego.
	E.1A.W1.	Zna w pogłębionym stopniu prawne podstawy oddziaływań rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych.
Umiejętności		
	E.1A.U1.	Potrafi analizować procesy i zjawiska oraz złożone i nietypowe problemy rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne wykorzystując aktualną wiedzę teoretyczną z zakresu prawnych podstaw edukacji i terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; właściwie dobierać źródła wiedzy, dokonywać ich oceny, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji.
Kompetencje społeczne		
	E.1A.K2.	Odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z podejmowaną działalnością

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Orzecznictwo.
2. Ubezwłasnowolnienie.
3. Ulgi i udogodnienia.
4. Standardy prawne organizacji edukacji i wsparcia społecznego osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
5. Prawo do edukacji dzieci z niepełnosprawnościami w Konwencji ONZ o prawach osób z niepełnosprawnościami z 13 grudnia 2006 r., Konstytucji z 2 kwietnia 1997 r. oraz w ustawie o systemie oświaty z 7 września 1991 r.
6. Orzekanie o specjalnych potrzebach edukacyjnych.
7. Realizacja prawa do edukacji dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu:
  - a. obowiązki organów prowadzących szkoły;
  - b. obowiązki szkoły;
  - c. indywidualizacja procesu kształcenia;
  - d. organizowanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
8. Współpraca z rodziną dziecka z autyzmem w świetle prawa oświatowego.

NAZWA PRZEDMIOTU: Warsztaty rozwijające kompetencje społeczne

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1A.W1.	Zna podstawowe metody i techniki rozwijające kompetencje społeczne w kontekście indywidualnym i grupowym.
		Umiejętności
	E.1A.U1.	Potrafi wykorzystywać poznane metody i techniki pozwalające na odkrywanie swoich mocnych stron oraz możliwości w sytuacjach trudnych. Potrafi zastosować określone metody integrujące grupę i rozwijające kompetencje komunikacyjne.
		Kompetencje społeczne
	E.1A.K2.	Dokonyuje krytycznej oceny własnej wiedzy i umiejętności oraz korzysta z niej w procesie rozwijania kompetencji społecznych w relacji z innymi.

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Techniki pozwalające poznać siebie, odkrywanie swoich mocnych stron, a także własnych możliwości w radzeniu sobie z trudnościami.
2. Sposoby w autoprezentacji
3. Metody integrujące grupę
4. Techniki rozwijające kompetencje komunikacyjne
5. Wykorzystywanie metod aktywizujących w pracy z grupą zróżnicowaną

NAZWA PRZEDMIOTU: Metody terapii niedyrektywnej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1A.W2.	Zna w pogłębionym stopniu koncepcje terapii niedyrektywnej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz uwarunkowania skuteczności podejmowanych oddziaływań terapeutycznych.
	E.1A.W2.	Zna merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia działań terapeutycznych z osobami z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
		Umiejętności
	E.1A.U2.	Potrafi projektować oraz prowadzić zajęcia terapeutyczne dla osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć oraz generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów terapeutycznych.
	E.1A.U2.	Analizować własne działania terapeutyczne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych.
		Kompetencje społeczne
	E.1A.K1.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z podejmowanymi działaniami.

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Wprowadzenie w zagadnienia terapii niedyrektywnej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu: założenia, cele, zasady prowadzenia terapii. Metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii osób z ASD, a praktyka oparta na dowodach (*evidence base practice*).
2. Prezentacja modeli niedyrektywnych:
  - Growth through Play,
  - Son rise-Metoda Opcji,
  - Model DIR/Floortime;
  - Metoda RDI – Metoda Rozwoju Relacji;
  - Terapia Handle;
  - Attention Autism;
  - podejście i model pracy H. Olechnowicz;
  - Metoda 3i;
3. Planowanie pracy z dzieckiem; wgląd w prowadzenie terapii; dokumentacja procesu terapeutycznego.
4. Przygotowanie do współpracy oraz współdziałanie środowiska rodzinnego, przedszkola/szkoły dziecka oraz innych podmiotów zaangażowanych w proces terapii dziecka/ucznia w modelu terapii niedyrektywnej.

NAZWA PRZEDMIOTU: Metody terapii dyrektywnej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1A.W2.	Zna w pogłębionym stopniu koncepcje terapii dyrektywnej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz uwarunkowania skuteczności podejmowanych oddziaływań terapeutycznych.
	E.1A.W2.	Zna merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia działań terapeutycznych z osobami z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
		Umiejętności
	E.1A.U2.	Potrafi projektować oraz prowadzić zajęcia terapeutyczne dla osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć oraz generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów terapeutycznych.
	E.1A.U2.	Analizować własne działania terapeutyczne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych.
		Kompetencje społeczne
	E.1A.K1.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z podejmowaną działalnością. -

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Wprowadzenie w zagadnienia terapii dyrektywnej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu. Metody psychologiczno-pedagogiczne stosowane w terapii autyzmu, a praktyka oparta na dowodach (*evidence base practice*).
2. Program TEACCH - (ang. *Treatment and education of autistic and related communication handicapped children*) – kompleksowy program terapii i edukacji dzieci z autyzmem oraz dzieci z zaburzeniami w komunikacji.
3. Terapia wymuszonego kontaktu Holding; Metoda Stymulowanych Seryjnych Powtórzeń (SSP).
4. Stosowana Analiza Zachowania: założenia terapeutyczne; wyjaśnienie terminologii; cele terapii behawioralnej; techniki uczenia nowych zachowań (metoda wyodrębnionych prób, uczenie sytuacyjne, łańcuchy zachowań); dokumentacja procesu terapeutycznego. SAZ w uczeniu nowych umiejętności poznawczych, społeczno-emocjonalnych oraz zachowań komunikacyjnych.
5. Programowanie pracy z dzieckiem; przygotowanie do terapii, organizacja środowiska terapeutycznego; struktura otoczenia.
6. Trudności terapeutyczne w zakresie uczenia nowych zachowań; generalizacja umiejętności.
7. Plany aktywności dla dzieci z autyzmem. Uczenie samodzielności.
8. Włączenie środowiska rodzinnego i terapeutycznego/edukacyjnego w planowanie i przebieg terapii.

NAZWA PRZEDMIOTU: Metody wspomagające terapię i edukację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1A.W2.	Zna w pogłębionym stopniu koncepcje terapii wspomagającej edukację i terapię osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz uwarunkowania skuteczności podejmowanych oddziaływań terapeutycznych.
	E.1A.W2.	Zna merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia działań terapeutycznych z osobami z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
		Umiejętności
	E.1A.U2.	Potrafi projektować oraz prowadzić zajęcia terapeutyczne dla osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć oraz generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów terapeutycznych.

	E.1A.U2.	Analizować własne działania terapeutyczne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych.
		Kompetencje społeczne
	E.1A.K1.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z podejmowaną działalnością

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Metody wspomagające terapię osób z ASD:
  - Trening uwagi słuchowej Johansena,
  - Trening słuchowy Tomatisa;
  - Programy Aktywności Knill;
  - Metoda Dobrego Startu,
  - Metoda Domana,
  - Modelowanie z użyciem nagrań wideo w nauczaniu dzieci z zaburzeniami w spektrum autyzmu,
  - Metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborne;
  - Metoda Kepharta;
  - Metoda symultaniczno-sekwencyjna,
  - Metoda Frostig,
  - Metoda malowania dziesięcioma palcami,
  - Metody oparte na kontakcie ze zwierzętami;
  - Metody oparte na kontakcie ze sztuką.
2. Programowanie pracy z dzieckiem – scenariusze zajęć z wykorzystaniem wspomagających metod terapii i edukacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
3. Komputer, media i nowe technologie w terapii osób z ASD.

NAZWA PRZEDMIOTU: Psychospołeczna sytuacja dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i ich rodzin

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1A.W2.	Zna współczesne podejścia do problemów dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i ich rodzin (podmiotowość, autonomia, samostanowienie, jakość życia).
	E.1A.W1.	Zna w pogłębionym stopniu koncepcje rehabilitacji społecznej i zawodowej oraz wspierania dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz różnorodne uwarunkowania skuteczności podejmowanych oddziaływań.
		Umiejętności

	E.1A.U2.	Potrafi identyfikować i interpretować złożone zjawiska i problemy dorosłości osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu ukazując ich powiązania z różnymi obszarami pedagogiki specjalnej i innych nauk społecznych oraz humanistycznych i medycznych.
	E.1A.U2.	Potrafi analizować złożone i nietypowe problemy rehabilitacji dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu wykorzystując aktualną wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej w powiązaniu z naukami społecznymi, humanistycznymi i medycznymi; właściwie dobierać źródła wiedzy, dokonywać ich oceny, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji.
		Kompetencje społeczne
	E.1A.K1.	Dokonyuje krytycznej oceny wiedzy i umiejętności własnych oraz innych specjalistów, kreatywnie korzysta z wiedzy naukowej w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemów.

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Trudna dorosłość osób z ASD – analiza kontekstu psychologicznego, medycznego, społecznego.
2. Kwestia ubezwłasnowolnienia a autonomia dorosłych osób z ASD.
3. Edukacja seksualna osób z ASD.
4. Formy wsparcia osób z ASD w dorosłym życiu i ich środowiska rodzinnego.
5. Problemy zatrudnienia dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
6. Psychospołeczna sytuacja rodzin z dorosłą osobą z ASD: wyzwania rodzicielskie związane z okresem dojrzewania i dorosłości osoby z ASD; profesjonalna pomoc i wsparcie rodziny.

NAZWA PRZEDMIOTU: Komunikacja alternatywna i wspomagająca osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1A.W2.	Zna metody komunikacji alternatywnej i wspomagającej wykorzystywane przez osoby z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
	E.1A.W2.	Zna metodyczne podstawy wprowadzania komunikacji alternatywnej i wspomagającej.
		Umiejętności

	E.1A.U1.	Potrafi dokonywać pogłębionej diagnozy kompetencji komunikacyjnych oraz potrzeb osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w zakresie komunikacji alternatywnej i wspomagającej. Potrafi dobrać odpowiednią metodę do użytkownika AAC.
	E.1A.U2.	Potrafi planować, realizować i dokonywać ewaluacji procesu nauczania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu komunikacji alternatywnej i wspomagającej, prognozować przebieg i skutki planowanych działań, wykorzystując aktualną wiedzę psychologiczną i pedagogiczną oraz różnorodne metody, techniki i narzędzia w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne.
		Potrafi projektować i przeprowadzać zajęcia edukacyjne i terapeutyczne z wykorzystaniem metod komunikacji alternatywnej i wspomagającej, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów.
		Kompetencje społeczne
	E.1A.K2.	Dokonyuje krytycznej oceny własnej wiedzy i umiejętności oraz korzysta z niej w procesie rozwiązywania złożonych procesów rehabilitacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych.

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Elementy komunikacji niewerbalnej w procesie porozumiewania się.
2. AAC – definicja, terminologia, klasyfikacja: metody wspomagane i niewspomagane komunikacji AAC a zaburzenia ze spektrum autyzmu.
3. Metody komunikacji alternatywnej i wspomagającej: system symboli jednoznacznych, Piktogramy, PCS, Makaton, system PECS.
4. Pomoce komunikacyjne. Tworzenie przykładowych pomocy komunikacyjnych.
5. Dobór właściwej metody AAC stosowanie do indywidualnych potrzeb osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
6. Łączenie różnych metod AAC.
7. Metoda ułatwionej komunikacji w porozumiewaniu się osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
7. Wykorzystanie sprzętu technicznego do komunikowania i tworzenia pomocy niezbędnych w procesie porozumiewania się.
8. Wytyczne do pracy z rodziną i z otoczeniem osoby niemówiącej.
9. Wykorzystanie metod komunikacji alternatywnej w praktyce.

NAZWA PRZEDMIOTU: Wybrane metody i techniki terapii zachowań trudnych

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych	Wiedza
------------	--	---------------

	(symbol efektu)	
	E.1A.W1.	Zna w pogłębionym stopniu rodzaje oraz przyczyny zachowań trudnych u osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz wynikające z nich specjalne potrzeby uczestników złożonego procesu edukacji, rehabilitacji, terapii.
	E.1A.W2.	Zna metody i techniki wykorzystywane w pracy nad zachowaniami trudnymi u osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
		Umiejętności
	E.1A.U1.	Potrafi dokonać oceny funkcjonalnej zachowań trudnych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
	E.1A.U2.	Potrafi projektować i przeprowadzać zajęcia edukacyjne i terapeutyczne z wykorzystaniem metod i form pracy nad zachowaniami trudnymi, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów.
		Kompetencje społeczne
	E.1A.K1.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z podejmowaną działalnością

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Korekcja zachowania i rozwiązywanie problemów wychowawczych u dzieci (uczniów) z ASD.
2. Wprowadzenie w problematykę zachowań trudnych: kryteria oceny trudnego zachowania, rodzaje zachowań trudnych, funkcje zachowań trudnych, przyczyny zachowań trudnych.
3. Założenia modelu A-B-C w pracy nad trudnymi zachowaniami osób z ASD.
4. Funkcjonalna i behawioralna ocena zachowań trudnych na potrzeby planowania działań terapeutycznych. Kwestionariusz Oceny Funkcjonalnej Zachowań Trudnych J. Kozłowskiego.
5. Radzenie sobie z zachowaniami trudnymi: metody i techniki pracy z trudnymi zachowaniami.
6. Kryteria oceny i ewaluacji efektywności pracy nad trudnymi zachowaniami. Dokumentowanie przebiegu terapii.
7. Włączenie środowiska szkolnego/przedszkolnego i rodzinnego w przebieg terapii.
8. Planowanie interwencji terapeutycznej – studium przypadku.

NAZWA PRZEDMIOTU: Trening Umiejętności Społecznych w terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych	Wiedza
------------	--	---------------

	(symbol efektu)	
	E.1A.W1.	Zna w pogłębionym stopniu przejawy zaburzeń w rozwoju społecznym i emocjonalnym osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz wynikające z nich specjalne potrzeby uczestników złożonego procesu edukacji, rehabilitacji, terapii.
	E.1A.W2.	Zna metodykę prowadzenie zajęć Treningu Umiejętności Społecznych dla osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
		Umiejętności
	E.1A.U1.	Potrafi dokonać diagnozy potrzeb osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w zakresie umiejętności społecznych.
	E.1A.U2.	Potrafi projektować i przeprowadzać zajęcia Treningu Umiejętności Społecznych, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów.
		Kompetencje społeczne
	E.1A.K1.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z prowadzoną działalnością

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Wprowadzenie w zagadnienia Treningu Umiejętności Społecznych – rys historyczny, główne założenia, adresaci TUS, cele zajęć TUS, struktura i plan zajęć TUS; tematy TUS; lista umiejętności wg Goldsteina.
2. Modelowanie, odgrywanie ról, informacja zwrotna, transfer- jako stałe elementy zajęć.
3. Organizacja zajęć i grupy: dobór członków grupy; liczebność, kontrakt; formy zajęć – stacjonarne i zajęcia w terenie; czas trwania i częstotliwość; trenerzy TUS.
4. Uczucie nowych umiejętności – instrukcje zachowań i znaczenie wizualizacji.
5. Zalety Treningu Umiejętności Społecznych.
6. Scenariusze zajęć TUS dla dzieci/młodzieży/dorosłych osób z ASD.

NAZWA PRZEDMIOTU: **Diagnoza funkcjonalna osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu**

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1A.W1.	Zna rozbudowane metody diagnozowania specjalnych potrzeb edukacyjnych dzieci i młodzieży z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.

		Umiejętności
	E.1A.U1.	Potrafi dokonywać pogłębionej diagnozy i oceniania złożonych sytuacji rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych dzieci i młodzieży z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
	E.1A.U2.	Potrafi pracować w zespole diagnozującym pełniąc różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z innymi specjalistami w trakcie diagnozy; kierować pracą zespołu, podejmować w nim wiodącą rolę w tym: planować, organizować i monitorować realizację złożonych zespołowych działań diagnostycznych.
		Kompetencje społeczne
	E.1A.K1.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z prowadzonymi działaniami -

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Prezentacja narzędzia diagnozy specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu stosowane w wybranych obszarach funkcjonowania: komunikacja i kontakty międzyludzkie, procesy myślowe i przyswajanie informacji, zachowanie i rozwój społeczny, rozwój zmysłów i/lub rozwój fizyczny (m.in. arkusze obserwacji; VB-MAPP – Ocena osiągnięcia kamieni milowych rozwoju i planowanie terapii; Profil Psychoedukacyjny PEP–R; Profil Psychoedukacyjny dla młodzieży i dorosłych (AAPEP); KORP - Karta Oceny Rozwoju Psychoruchowego Dziecka; LUM – Lista Umiejętności Ucznia; Kwestionariusz do Oceny Funkcjonalnej Zachowań Niepożądanych. J. Kozłowski; wybrane formularze i listy kontrolne (badania przesiewowe dla nauczycieli) pod kątem zaburzeń sensorycznych u dziecka – J. Koomar, C. Kranovitz i in.).
2. Wybór narzędzi diagnostycznych z uwzględnieniem poziomu rozwoju intelektualnego uczniów oraz współwystępujących zaburzeń rozwojowych. Przygotowanie do wywiadu z rodzicami, nauczycielami i specjalistami pracującymi z uczniem, opracowanie wskazań do analizy dokumentów.
3. Diagnoza funkcjonalna uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu: analiza informacji uzyskanych w wywiadach z rodzicami, terapeutami, nauczycielami; analiza dokumentacji dziecka/ucznia oraz diagnoza specjalnych potrzeb edukacyjnych ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w poszczególnych obszarach funkcjonowania warunkujących ich specjalne potrzeby edukacyjne: komunikacja i kontakty międzyludzkie, procesy myślowe i przyswajanie informacji, zachowanie i rozwój społeczny, rozwój zmysłów i/lub rozwój fizyczny – studium indywidualnego przypadku.
4. Diagnoza psychopedagogiczna uczniów z ASD – profile funkcjonalne. Określenie mocnych i słabych stron funkcjonowania ucznia - interpretacja wyników diagnozy służąca określeniu specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów. Wyznaczenie kierunków pracy edukacyjno – terapeutycznej – przygotowanie teczek diagnostycznych.

NAZWA PRZEDMIOTU: Współpraca z rodziną uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1A.W1.	Zna współczesne podejścia do problemów rodzin z dzieckiem z niepełnosprawnością.
	E.1A.W2.	Zna merytoryczne podstawy oraz metody współpracy z rodziną dziecka/ucznia z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
		Umiejętności
	E.1A.U2.	Potrafi identyfikować i interpretować złożone zjawiska i problemy sytuacji psychospołecznej rodzin z dzieckiem z zaburzeniami ze spektrum autyzmu ukazując ich powiązania z różnymi obszarami pedagogiki specjalnej i innych nauk społecznych oraz humanistycznych i medycznych.
	E.1A.U1.	Potrafi dokonywać pogłębionej diagnozy środowiska rodzinnego dziecka/ucznia.
	E.1A.U2.	Potrafi projektować współpracę z rodzicami, dokonywać ewaluacji podejmowanych działań, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów.
		Kompetencje społeczne
	E.1A.K1.	Dokonyuje krytycznej oceny wiedzy i umiejętności własnych oraz innych specjalistów, kreatywnie korzysta z wiedzy naukowej w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemów.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Sytuacja psychospołeczna rodziny z dzieckiem z ASD. 2. Problematyka zespołu wyplenienia sił u rodziców dzieci z ASD - analiza badań empirycznych, przyczyny i symptomatologia, wpływ na funkcjonowanie dziecka i współpracę ze środowiskiem szkolnym i terapeutycznym. 3. Diagnoza środowiska rodzinnego dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu. 4. Postawy rodzicielskie pozytywne i negatywne oraz ich konsekwencje dla rozwoju dziecka oraz zakresu współpracy ze szkołą, nauczycielami i specjalistami. Specyfika postaw rodzicielskich rodziców dzieci z ASD. Cele, zasady, metody i formy pracy z rodzicami reprezentującymi różne postawy. 4. Uwarunkowania współpracy z rodzicami dziecka/ ucznia z ASD z perspektywy rodzicami, nauczyciela, terapeuty. Zasoby rodzinne w procesie wspierania rozwoju dziecka z autyzmem. 		

5. Rodzic o postawie nadmiernie ochraniającej, unikającej, nadmiernie wymagającej, odtrącającej. Realizacja celu poznawczego, motorycznego, emocjonalnego we współpracy z rodzicami. Kontrakt z rodzicami ucznia.
6. Praca z rodzicami dziecka z ASD, wsparcie terapeutyczne i pomoc psychospołeczna rodziny. Formy wsparcia rodziny z dzieckiem z ASD. Formy współpracy z rodziną: indywidualne (rozmowy indywidualne o osiągnięciach, możliwościach i trudnościach dziecka, pomoc rodzicom w rozwiązywaniu problemów wychowawczych, spotkania z udziałem eksperta, spotkania trójstronne, spotkania w domu ucznia) i grupowe (spotkania inauguracyjne współpracy, spotkania okresowe – wywiadówki, okolicznościowe, konferencje dla rodziców, warsztaty, szkolenia, rozwiązywanie sytuacji konfliktowych).
7. Metoda C. Sutton w pracy z rodzicami dzieci/uczniów z ASD.
8. Opracowywanie planu współpracy z rodzicami dziecka z ASD.

3.2.2. Przygotowanie dydaktyczno-metodyczne

NAZWA PRZEDMIOTU: Konstruowanie programów terapeutycznych dla dzieci, młodzieży i dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.2A.W1.	Zna rozbudowane metody diagnozowania specjalnych potrzeb edukacyjnych dzieci i młodzieży z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
		Umiejętności
	E.2A.U1.	<p>Potrafi dokonywać pogłębionej diagnozy i oceniania złożonych sytuacji rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych dzieci i młodzieży z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.</p> <p>Potrafi planować, realizować i dokonywać ewaluacji procesu wychowania, nauczania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, prognozować przebieg i skutki planowanych działań, wykorzystując aktualną wiedzę psychologiczną i pedagogiczną oraz różnorodne metody, techniki i narzędzia w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne.</p> <p>Potrafi pracować w zespole pełniąc różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z innymi specjalistami i uczestnikami procesu rehabilitacji, edukacji, terapii; kierować pracą zespołu, podejmować w nim wiodącą rolę w tym: planować, organizować i monitorować realizację złożonych zespołowych działań pedagogicznych.</p>

		Kompetencje społeczne
	E.2A.K2. E.2A.K3. E.2A.K4.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną, terapeutyczną
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Analiza wyników wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia – studium indywidualnego przypadku. 2. Planowanie pracy dydaktyczno-wychowawczej i terapeutycznej z osobami z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w oparciu o WOPFU. 3. Konstruowanie Indywidualnego Programu Edukacyjno–Terapeutycznego; Programu Terapeutycznego. 4. Ewaluacja Indywidualnego Programu Edukacyjno– Terapeutycznego. 5. Modyfikacja Indywidualnego Programu Edukacyjno–Terapeutycznego. 		

NAZWA PRZEDMIOTU: Metodyka wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.2A.W1.	<p>Zna w pogłębionym stopniu proces zaburzonego rozwoju małego dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym) oraz wynikające z niego specjalne potrzeby uczestników złożonego procesu edukacji, rehabilitacji, terapii.</p> <p>Zna w pogłębionym stopniu koncepcje wczesnego wspomaganie rozwoju małego dziecka z ASD oraz różnorodne uwarunkowania skuteczności podejmowanych oddziaływań</p> <p>Zna merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć wczesnego wspomaganie rozwoju małego dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.</p>
		Umiejętności
	E.2A.U1.	Potrafi planować, realizować i dokonywać ewaluacji procesu wczesnego wspomaganie rozwoju małego dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu., prognozować przebieg i skutki planowanych działań, wykorzystując aktualną wiedzę psychologiczną i pedagogiczną oraz różnorodne metody, techniki i narzędzia w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne .

	E.2A.U1.	<p>Potrafi projektować i przeprowadzać zajęcia wczesnego wspomaganie rozwoju małego dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu., dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów.</p> <p>Pracować w zespole wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka pełniąc różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z innymi specjalistami; kierować pracą zespołu, podejmować w nim wiodącą rolę w tym: planować, organizować i monitorować realizację złożonych zespołowych działań pedagogicznych.</p>
		Kompetencje społeczne
	E.2A.K1. E.2A.K2. E.2A.K3. E.2A.K4.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną, terapeutyczną, w tym: okazywać empatię małym dzieciom potrzebującym wsparcia i pomocy; rozwiązywać konflikty w grupie wychowawczej; samodzielnie pogłębiać wiedzę pedagogicznej; podejmować współpracę z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>TREŚCI WYKŁADÓW:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Cele, istota i znaczenie wczesnej interwencji dla przebiegu procesu terapeutycznego oraz poziomu funkcjonowania dziecka z ASD. 2. Standardy wczesnego wspomaganie rozwoju w ujęciu systemowym. 3. Praca w zespole terapeutycznym wczesnego wspomaganie rozwoju małego dziecka. 4. Strategie terapeutyczne we wczesnym wspomaganie rozwoju małego dziecka. 5. Wczesna interwencja terapeutyczna: metoda wczesnego startu dla dziecka z autyzmem (Early Start Denver Model ESDM). <p>TREŚCI ĆWICZEŃ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wczesne symptomy zaburzeń autystycznych w rozwoju poznawczym, mowy i społecznym dziecka (0-6 r.ż). 2. Wpływ zaburzenia i poziomu funkcjonowania dziecka na kompetencje komunikacyjne oraz poznawcze i społeczne. 3. Deficyty komunikacyjne w mowie dziecka z autyzmem: deficyty ilościowe (ograniczenia, opóźnienia, brak mowy), deficyty jakościowe (echolalia, użycie zaimków, neologizmy, metafory, język stereotypowy, deficyty w artykułowaniu) i deficyty w pragmatycznym użyciu języka. 4. Rozumienie mowy, odniesienie percepcji mowy do teorii umysłu i centralnej koherencji. 5. Sposoby kształtowania umiejętności przedjęzykowych dziecka (wspólne pole uwagi, naprzemiennosc). 6. Problemy z nabywaniem systemu językowego przez wysoko funkcjonujące dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu (Zespołem Aspergera). 7. Sposoby rozwijania umiejętności kluczowych (naśladowanie, uwaga, motywacja, współdziałanie, wskazywanie itd.). 		

8. Funkcja i wykorzystanie zabawy w terapii małego dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmem.
9. Tworzenie programu wczesnego wspomagania rozwoju dziecka z diagnozą autyzmu.

NAZWA PRZEDMIOTU: Metodyka kształcenia i wychowania dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w przedszkolu		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.2A.W1.	Zna w pogłębionym stopniu proces zaburzonego rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym) w wieku przedszkolnym oraz wynikające z niego specjalne potrzeby uczestników złożonego procesu edukacji, rehabilitacji, terapii. Zna w pogłębionym stopniu koncepcje edukacji przedszkolnej dzieci z ASD oraz różnorodne uwarunkowania skuteczności podejmowanych oddziaływań Zna merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć edukacji przedszkolnej dla dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
		Umiejętności
	E.2A.U1.	Potrafi planować, realizować i dokonywać ewaluacji procesu edukacji przedszkolnej dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu., prognozować przebieg i skutki planowanych działań, wykorzystując aktualną wiedzę psychologiczną i pedagogiczną oraz różnorodne metody, techniki i narzędzia w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne . Potrafi projektować i przeprowadzać zajęcia edukacji przedszkolnej dla dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu., dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów.
		Kompetencje społeczne
	E.2A.K1. E.2A.K2. E.2A.K3. E.2A.K4.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną, terapeutyczną w przedszkolu, w tym: okazywać empatię dzieciom potrzebującym wsparcia i pomocy; rozwiązywać konflikty w grupie wychowawczej; samodzielnie pogłębiać wiedzę pedagogicznej; podejmować współpracę z nauczycielami w przedszkolu i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Dziecko z ASD w przedszkolu specjalnym, integracyjnym lub ogólnodostępnym. Integracja ze środowiskiem rówieśniczym. Trudności dziecka z ASD na etapie edukacji przedszkolnej i wynikające z nich specjalne potrzeby w zakresie opieki, wychowania, terapii i edukacji.
2. Organizacja i dostosowanie środowiska przedszkolnego do specjalnych potrzeb i możliwości rozwojowych dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu. Organizacja zajęć przedszkolnych. Zasady pracy w przedszkolu.
3. Etapy kształtowania umiejętności komunikacyjnych, społecznych i poznawczych dziecka z ASD w wieku przedszkolnym.
4. Wybrane metody i formy pracy w przedszkolu - wspieranie rozwoju dziecka z ASD w obszarze: komunikacja i kontakty międzyludzkie, procesy myślowe i przyswajanie informacji, zachowanie i rozwój społeczny, rozwój zmysłów i/lub rozwój fizyczny, samodzielność i samoobsługa.
5. Metody oparte na rozwoju zabawy; włączanie do codziennych aktywności, prostych płaśów, rymowanek; wdrażanie do korzystania z planów aktywności, historyjek społecznych.
6. Formy i metody nauczania w kształtowaniu gotowości dziecka do czytania i pisania.
7. Gotowość dziecka z ASD do podjęcia nauki w szkole.
8. Planowanie pracy z dzieckiem z ASD w przedszkolu – scenariusze zajęć.

NAZWA PRZEDMIOTU: **Metodyka kształcenia i wychowania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu -1**

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.2A.W1.	Zna w pogłębionym stopniu proces zaburzonego rozwoju uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym) oraz wynikające z niego specjalne potrzeby uczestników złożonego procesu edukacji, rehabilitacji, terapii.
	E.2A.W1.	Zna w pogłębionym stopniu koncepcje wychowania i kształcenia uczniów z ASD oraz różnorodne uwarunkowania skuteczności podejmowanych oddziaływań Zna merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć dydaktycznych dla uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu na różnych etapach kształcenia w placówkach ogólnodostępnych i integracyjnych.
		Umiejętności
	E.2A.U1.	Potrafi planować, realizować i dokonywać ewaluacji procesu wychowania i kształcenia uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu., prognozować przebieg i skutki planowanych działań, wykorzystując aktualną wiedzę psychologiczną i pedagogiczną oraz różnorodne metody, techniki i narzędzia w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne .

		Potrafi projektować i przeprowadzać zajęcia dydaktyczne dla uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu na różnych etapach kształcenia w placówkach integracyjnych i ogólnodostępnych, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów.
		Kompetencje społeczne
	E.2A.K1. E.2A.K2. E.2A.K3. E.2A.K4.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną, terapeutyczną w tym: okazywać empatię uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; rozwiązywać konflikty w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; samodzielnie pogłębiać wiedzę pedagogiczną; podejmować współpracę z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Podstawa programowa kształcenia ogólnego w szkole podstawowej, adaptacja treści i realizacja w stosunku do uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
2. Projektowanie przestrzeni klasy szkolnej dla uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
3. Dostosowanie zajęć pod względem organizacyjnym, metodycznym i terapeutycznym dla uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
4. Dostosowanie treści i form sprawdzianów dla uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
5. Dostosowanie wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb uczniów z ASD.
6. Metodyka zajęć aktywizujących w grupie szkolnej. Rozwijanie zamiłowań i zainteresowań, a doradztwo zawodowe i wspieranie rozwoju zawodowego ucznia (osób) z ASD.
7. Współorganizowanie zajęć dydaktycznych (co-teaching) przez nauczyciela wspierającego ucznia z ASD i innymi zaburzeniami neurorozwojowymi.

NAZWA PRZEDMIOTU: Metodyka kształcenia i wychowania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu -2 (uczeń z autyzmem i współwystępującą niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym)

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.2A.W1.	Zna w pogłębionym stopniu proces zaburzonego rozwoju uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i współwystępującą niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym (w aspekcie biologicznym, psychologicznym i społecznym) oraz wynikające z niego specjalne potrzeby uczestników złożonego procesu edukacji,

		rehabilitacji, terapii.
		Zna w pogłębionym stopniu koncepcje wychowania i kształcenia uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i współwystępującą niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym oraz różnorodne uwarunkowania skuteczności podejmowanych oddziaływań
		Zna merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć dydaktycznych uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i współwystępującą niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym na różnych etapach kształcenia.
		Umiejętności
	E.2A.U1.	Potrafi planować, realizować i dokonywać ewaluacji procesu wychowania i kształcenia uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i współwystępującą niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, prognozować przebieg i skutki planowanych działań, wykorzystując aktualną wiedzę psychologiczną i pedagogiczną oraz różnorodne metody, techniki i narzędzia w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne .
		Potrafi projektować i przeprowadzać zajęcia dydaktyczne dla uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i współwystępującą niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym na różnych etapach kształcenia w placówkach specjalnych dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów.
		Kompetencje społeczne
	E.2A.K1. E.2A.K2. E.2A.K3. E.2A.K4.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną, terapeutyczną , w tym: okazywać empatię uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; rozwiązywać konflikty w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; samodzielnie pogłębiać wiedzę pedagogicznej; podejmować współpracę z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawa programowa kształcenia ogólnego w szkole podstawowej i szkole przysposabiającej do pracy dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym. 2. Charakterystyka funkcjonowania uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym. Zasady pracy z uczniem w kontekście dysfunkcji komunikacyjnych, społecznych, poznawczych, sensorycznych. Strukturalizacja otoczenia. 3. Dostosowanie warunków edukacji do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i współwystępującą niepełnosprawnością intelektualną. 4. Specyfika planowania pracy wychowawczo-dydaktycznej na każdym etapie edukacyjnym. Cele i zadania edukacji. 5. Metody i formy pracy usprawniające zaburzone funkcje społeczno - emocjonalne, 		

poznawcze, motoryczne, komunikację, stymulacja sensoryczna. Trening czystości, rozwijanie umiejętności samoobsługowych.

6. Tworzenie pomocy dydaktycznych.
7. Planowanie pracy dydaktyczno-wychowawczej w szkole podstawowej – scenariusze zajęć edukacyjnych.
8. Sytuacja edukacyjna ucznia w szkole przysposabiającej do pracy.
9. Planowanie pracy dydaktyczno-wychowawczej w szkole przysposabiającej do pracy - scenariusze zajęć edukacyjnych
10. Metodyka zajęć aktywizujących w grupie szkolnej. Rozwijanie zamiłowań i zainteresowań, a doradztwo zawodowe i wspieranie rozwoju zawodowego ucznia (osób) z ASD i współwystępującą niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym.

NAZWA PRZEDMIOTU: Metodyka zajęć rewalidacyjnych z uczniem z zaburzeniem ze spektrum autyzmu – 1

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.2A.W1.	Zna w pogłębionym stopniu koncepcje rewalidacji uczniów z ASD oraz różnorodne uwarunkowania skuteczności podejmowanych oddziaływań Zna merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć rewalidacyjnych dla uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu na różnych etapach kształcenia.
		Umiejętności
	E.2A.U1.	Potrafi planować, realizować i dokonywać ewaluacji programu rewalidacji uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, prognozować przebieg i skutki planowanych działań, wykorzystując aktualną wiedzę psychologiczną i pedagogiczną oraz różnorodne metody, techniki i narzędzia w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne .
	E.2A.U1.	Potrafi projektować i przeprowadzać zajęcia rewalidacyjne dla uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu na różnych etapach kształcenia, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów.
		Kompetencje społeczne
	E.2A.K1. E.2A.K2. E.2A.K3. E.2A.K4.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną, terapeutyczną, w tym: okazywać empatię dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; rozwiązywać konflikty w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; samodzielnie pogłębiać wiedzę pedagogicznej; podejmować współpracę z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Podstawy prawne, zadania i zasady organizacji zajęć rewalidacyjnych w placówkach integracyjnych i ogólnodostępnych.
2. Metody i formy usprawniania funkcji poznawczych (m.in. pamięć, uwaga, spostrzeganie, myślenie) uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
3. Metody i formy usprawniania funkcji percepcyjno-motorycznych.
4. Metody usprawniające funkcjonowanie społeczno-emocjonalne.
5. Metody i formy usprawniania mowy i komunikacji.
6. Zaburzenia funkcji percepcyjno-motorycznych a trudności w nabywaniu umiejętności czytania, pisania i uczenia się matematyki. Metody i techniki wspierające rozwój umiejętności szkolnych.
7. Zasady wyznaczania kierunków działań diagnostyczno-terapeutycznych.
8. Zasady programowania jednostki metodycznej – konstruowanie scenariuszy zajęć.
9. Program zajęć rewalidacyjnych – projektowanie w oparciu o diagnozę i opis indywidualnego przypadku ucznia z ASD.

NAZWA PRZEDMIOTU: Metodyka zajęć rewalidacyjnych z uczniem z zaburzeniem ze spektrum autyzmu -2 (uczeń ze współwystępującą niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym)

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.2A.W1.	Zna w pogłębionym stopniu koncepcje rewalidacji uczniów z ASD oraz różnorodne uwarunkowania skuteczności podejmowanych oddziaływań Zna merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć rewalidacyjnych dla uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu na różnych etapach kształcenia.
		Umiejętności
	E.2A.U1.	Potrafi planować, realizować i dokonywać ewaluacji programu rewalidacji uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, prognozować przebieg i skutki planowanych działań, wykorzystując aktualną wiedzę psychologiczną i pedagogiczną oraz różnorodne metody, techniki i narzędzia w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne . Potrafi projektować i przeprowadzać zajęcia rewalidacyjne dla uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu na różnych etapach kształcenia, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów.

		Kompetencje społeczne
	E.2A.K1. E.2A.K2. E.2A.K3. E.2A.K4.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną, terapeutyczną, w tym m.in.: okazywać empatię dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; rozwiązywać konflikty w klasie szkolnej i grupie wychowawczej; samodzielnie pogłębiać wiedzę pedagogicznej; podejmować współpracę z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Podstawy prawne, zadania i zasady organizacji zajęć rewalidacyjnych w placówkach specjalnych.
2. Metody i formy usprawniania funkcji poznawczych (m.in. pamięć, uwaga, spostrzeganie, myślenie) uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym.
3. Metody i formy usprawniania funkcji percepcyjno - motorycznych.
4. Metody usprawniające funkcjonowanie społeczno-emocjonalne.
5. Metody i formy usprawniania mowy i komunikacji.
7. Zasady wyznaczania kierunków działań diagnostyczno-terapeutycznych.
8. Zasady programowania jednostki metodycznej – konstruowanie scenariuszy zajęć.
9. Program zajęć rewalidacyjnych – projektowanie w oparciu o diagnozę i opis indywidualnego przypadku ucznia z ASD i niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym.

NAZWA PRZEDMIOTU: **Metodyka wspieranie osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu w dorosłym życiu**

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.2A.W1.	Zna w pogłębionym stopniu koncepcje rehabilitacji społecznej i zawodowej dorosłych osób z ASD oraz różnorodne uwarunkowania skuteczności podejmowanych oddziaływań Zna merytoryczne i metodyczne podstawy prowadzenia zajęć terapeutycznych i rehabilitacyjnych dla dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu na różnych etapach kształcenia.
		Umiejętności
	E.2A.U1.	Potrafi planować, realizować i dokonywać ewaluacji programu terapii i rehabilitacji dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, prognozować przebieg i skutki planowanych działań, wykorzystując aktualną wiedzę psychologiczną i pedagogiczną

		oraz różnorodne metody, techniki i narzędzia w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne .
		Potrafi projektować i przeprowadzać zajęcia terapeutyczne i rehabilitacyjne dla dorosłych osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, dokonywać ewaluacji realizowanych zajęć, generować niestandardowe rozwiązania konkretnych problemów.
		Kompetencje społeczne
	E.2A.K1. E.2A.K2. E.2A.K3. E.2A.K4.	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej związanej z działalnością rehabilitacyjną, edukacyjną, terapeutyczną, w tym okazywać empatię osobom potrzebującym wsparcia i pomocy; samodzielnie pogłębiać wiedzę pedagogicznej; podejmować współpracę ze specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Formy i metody rehabilitacji zawodowej i społecznej osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu. 2. Wspieranie osób w kontaktach z rodziną i środowiskiem lokalnym. 3. Praktyczne działania na rzecz wsparcia psychologiczno-socjalnego osób dorosłych z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i ich rodzin. Przykłady dobrych praktyk: Fundacja MADA; Farma życia; Kawiarnia „Życie jest fajne”; Pracownia Rzeczy Różnych Fundacji Synapsis; model Wspierania Pozytywnych Zachowań w przełamywaniu barier w integracji społecznej i zawodowej osób z ASD. 4. Organizacyjno-środowiskowe formy podejmowania działań kompleksowych wspierających osoby dorosłe z ASD (np. PEFRON, WTZ, Zakłady Pracy Chronionej, Środowiskowe Domy Samopomocy, Turnusy rehabilitacyjne, asystent osoby z autyzmem itp.) 5. Programy pracy rehabilitacyjnej i terapeutycznej z dorosłymi osobami z ASD. 6. Wsparcie psychopedagogiczne rodzin sprawujących opiekę nad osobami dorosłymi z ASD. 		

3.2.3. PRAKTYKI ZAWODOWE

Praktyka asystencko-pedagogiczna		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.3A.W2.	Zna i rozumie specyfikę przedszkola, szkoły lub placówki oświatowej, w której jest realizowana praktyka, w szczególności działania edukacyjne, terapeutyczne i opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji;

	E.3A.W1.	Zna i rozumie specyfikę edukacji i terapii osób ze spektrum autyzmu.
	E.3A.W3.	Zna i rozumie zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią.
		Umiejętności
	E.3A.U1. E.3A.U2.	Potrafi zaobserwować funkcjonowanie ucznia ze spektrum autyzmu i nauczyciela w przedszkolu i szkole oraz wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze;
	E.3A.U3. E.3A.U4. E.3A.U5.	Potrafi dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych albo doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych, zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; analizować sytuacje, które wymagają przygotowania psychologiczno-pedagogicznego;
		Kompetencje społeczne
	E.3A.K1.	Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z innymi nauczycielami, w celu poszerzania swojej wiedzy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Celem praktyki jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zapoznanie się ze specyfiką warsztatu pracy nauczyciela-/pedagoga specjalnego pracującego w placówce, w której student realizuje praktyki, - poznanie zasad organizacyjnych placówki, - obserwacja dzieci podczas różnych aktywności, - obserwacja oraz asystentura podczas zajęć edukacyjnych i terapeutycznych, - poznanie różnych form i metod pracy. - prowadzenie zajęć edukacyjnych w grupach zróżnicowanych. <p>Ponadto celem praktyki jest konfrontowanie nabywanej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym oraz kształtowanie postaw i cech osobowych niezbędnych w pracy pedagoga specjalnego. Istotnym celem jest weryfikacja przez studenta jego zainteresowań pedagogiczno-terapeutycznych i motywacji do pracy z osobami ze spektrum autyzmu. Celem praktyki jest także nabycie umiejętności prowadzenia zajęć dla osób ze spektrum autyzmu.</p>		